

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XX, бр. 90 (2001)

В. Търново, неделя, 26 юли 1964 г.

Цена 2 стотинки

КАЧЕСТВОТО — важна задача

Неотдавна бе публикувано постановление на ЦК на Партията и Министерския съвет за по-нататъшното подобряване качеството на промишлената продукция. Досегашните постижения на нашата индустрия не отговарят на задачите, които постави Осмийят конгрес на Партията. Постоянно растящите нужди и изисквания на трудещите, мястото, което нашата страна се стреми да заеме на международния пазар, наложително изискват от промишлеността ни висококачествени и разнообразни стоки.

Централният комитет определя насоките, по които трябва да се върви, за да се постигне системно и бързо подобряване на качеството на продукцията. Наред с многото институти, на които е възложено да проучат и определят конкретните насоки на техническото развитие във всеки отрасъл, са и базите за техническо развитие в Държавни захарни заводи — Г. Оряховица и Машиностроителния завод — гара Дебелец. Колективите на тези бази винаги са стояли в първите редици на борбата за технически прогрес. Сега Партията им поставя нова задача: да начертаят пътя, по който ще се развива, за да достигне световното равнище. Производството на строително-пътни машини и прогреса в захародобиването и захаропреработването.

В постановлението се отделя голямо внимание на потребителското търсене, с което трябва да се съобразяват производствените планове, за да се осигури на пазара такива стоки, които се търсят най-много от населението. С проучване и натребителското търсене е натворен и колективът от научни работници при ВФСИ — Свищов.

Подобряване качеството на промишлената продукция и разнообразяване на нейния асортимент е особено важна задача. Строителните и пътните машини, строителните материали, радиоапаратите, плодотворите и зеленчуковите консерви, захарта и захарните изделия и много други, които се произвеждат от промишлеността в нашата окръг, трябва да станат по-качествени и по-ефективни. Движението за комунистически труд, в което участвуват най-добрите работници и майстори от нашата промишленост, би следвало да застане начело в борбата за подобряване на качеството.

Работниците, инженерите и научните работници от Велико-търновски окръг трябва да положат всички усилия за осъществяване на партийната повел за издигане продукцията на нашата промишленост на ново още по-високо ниво.

ЛОШИ СТОПАНИ НА ВОДАТА

В Дъснотското стопанство под поливката са 8549 декара, засети със селскостопански култури. През тази година бе построена нова помпена станция и 28 съоръжения за високопроизводително напояване. 10 поливачки минаха през школата за обучение в Павликени. Но...

Какво е положението сега? Помпената станция още не е подана напика вода, тъй като още не е в състояние за това. Съоръженията също, макар и да са изправни, не се ползват, защото са построени на площи с есенни култури. Поливачките са сменени. Попада недостиг на вода от неотдавна за тук се установи режим на ползване държавните води — три дена в седмицата. Тъй мърлява беше напояването, защото иначе хората се губеха с малко вода и ниска производителност. В краен резултат до зачера в стопанството са полети 4567 декара — цифра криеца не е особена тревога на първо място, но когато се надниче и след, че това се предвиди есенни и трайни култури и от 4180 декара царевица само 1355 полети, а от 2007 декара захарно цвекло — 300 декара, веднага излиза наяве сериозността на положението. 1500-декаровият блок с царевица над левия Нилски канал в землището на с. Паскалевец би могъл да бъде полет досега, ако се използват държавните машини и инсталации, както това е правено

В ЧЕСТ НА
20 ГОДИШНИНАТА
НА 9 СЕПТЕМВРИ

1944 ★ 1964

ВСЕКИ НА СВОЯ ТРУДОВ ПОСТ

С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН С ИЗПЪЛНЕНО ОБЕЩАНИЕ!
ПЪРВИТЕ ЗАСЛУЖИЛИ ПАСПОРТА

Стотици са първенците на текстилния комбинат „В. Мавриков“ във В. Търново. Те са неговия златен фонд, те са онези, които го държат в челните редици на предприятията не само в окръга, но и в текстилната промишленост.

Събреннованието в чест на големия народен празник обхвана всички. Сред най-добрите тук се открояха 18 работници: предците Мара Петкова, Мира Стоянова, Мария Бонева, Минка Георгиева, Агнешка Бабаджанова и Бонка Митева; тъ-

качните Евгения Димитрова, Цонка Калчева и Иорданка Радаяска; многомашииничките Елена Стойменова, Иорданка Първанова, Мара Костадина, Цветана Стайкова и Маргарита Георгиева; пресувачките Райна Дончева, Елени Алнева, Иорданка Атанасова и др. Те достигнаха такива успехи, които по-рано се смятаха за невъзможни. Изпълниха вече това, което по норми следваше да изпълнят за 12 месеца.

Още от началото на годината първенците от комби-

ната взеха старт, който ги изведе до тези успехи. Всички предачки, които изпълниха годишните си планове, усвоиха 1248 вретена, при норма 744. Тъканиците завършиха старата година по на 16 стана. Първият ден на новата година ги заваря по на 20 стана. Малко по-късно те започнаха да работят по на 24 стана.

Това са работничките, които първи в комбината заслужиха да носят червения Паспорт на трудовата слава.

Др. Велев

Хубави предпразнични вест

За да срещне Деня на Свободата с изпълнени обещания и нови трудови дела, колективът при Месокомбината — Елена полага всички грижи за качеството на продукцията и изпълнението на производствени

те задачи. В резултат на събреннованието 8-месечният план за обещаната промишлена продукция е изпълнен. От 24 юли колективът работи по плана за септември. За 7-те месеца Месокомбинатът ще даде надплано нова продукция за 70 000 лв.

С хубави трудови дела ще срещне светлия празник и колективът на Горското стопанство в Елена. 7-месечният план

е изпълнен с 20 дни предсрочно — на 11 юли. До края на месеца ще бъде дадена надпланова продукция за около 40 000 лева. Дял за това имат работниците от възвешни линии „Александър Момчев“, „Младен“ и „Валентина“, които работят ритмично за изпълнение на своите задачи.

Кирчо Василев

от Обществена редакция на в. „Борба“ в гр. Елена

СВЕДЕНИЕ

за напояването на пролетните и вторите култури към 24 юли 1964 година

ТКЗС	изпълнение в %
1. Обединение	90
2. Алеково	84
3. Константин	82
4. Ресен	75
5. Карансеп	72
6. Драгомирново	71
7. Маслаево	70
8. Поликарпие	70
9. Г. Студена	68
10. В. Черква	68
11. П. Сеновец	64
12. Веброво	63
13. Дасковец	63
14. Върбава	62
15. Д. Оряховица	62
16. Ореш	60
17. Моравя	60
18. Балван	60
19. Асеново	60
20. Страница	60
21. Камен	60
22. Михалци	56
23. Страхилово	54
24. Козловец	52
25. Самоводене	52
26. Павликени	51
27. Сушица	51
28. Д. Студила	49
29. Д. Липница	49
30. Сухиндол	45
31. Джуковина	45
32. Златарича	43
33. П. Гръмбеш	42
34. В. Търново	39
35. Дъснотско	34
36. Дъснот	30
37. Елена	30
38. Кесарево	30
39. Церовя кория	27
ДЗС и ДЕСС	
1. Ресен	88
2. Свищов	83
3. Совата	52
4. Дунав	52
5. Лясковец	12
Всичко за окръга:	62

Помагат всички

Житвата в Балкана е в своя разгар. И ето завчера почти всички работници и служители от Елена излязоха на жътва.

Утрото започна с песни край „Танчев трап“, край „Червена“ и „Радин гроб“. Така беше и високо над Бълскотци. В надпревара жътварите колективите на цеха за персийски килими, Учтехпром, ДАП, Опитно поле и др. Спорна беше работата и на здравните работници, на служителите от Градския народен

съвет, учителите. Особено радостно е участието на трудещите се от първа квартална организация на Отечествения фронт, където на работа излязоха и 70-годишните Захария Копанова, Ст. Тозлушки и др.

През този ден, въпреки лошия терен и полегналите посеви, 1297 души пожънаха 513 декара пшеница. Помощта на трудовите колективи няма да спре до приключване.

К. Иванов

В КОЛОНАТА на първенците механизатори от окръга неговото име стои на едно от първите места. Малица бяха ония, които първи проправяха пътя с машините и увеличаваха плодородието на земята. Един от тях беше той.

Само хубави думи могат да се кажат за него. Винаги отзивчив към другарите си, всякога готов да слезе от своя „вирхосон“ и да помогне. Това за него е закон. Затова, прекарай ли ден при Божин, ще чуеш: „Божко, така ли?“, „Ела да наместим

Душата на звеното

тук!“, „Ти как мислиш, ще стане ли?“

Тия думи не са от незнаен. Уменството е порасло. То е при всеки от тях хора. Това е своето роба отношение, зачитане, уважение към ръководителя на звеното за комплексна механизация. И техните познания не са малки. Всеки от тях има за гърба си десетина години трудов стаж на машините. Но Божин като каже думата му тежи. Нали това е ученикът на Героя на социалистическия труд Васил Дочев, от когото научи как да се разбира „душата“ на машината, да се чете „приказката“ й? При него се роди и голямата му обич към техниката, как да се работи със сърце. Васил отава не посреще утрините тук край тихия блял Дунав, в мерите на Държавното земеделско стопанство край Свищов. Отиде в родния си край, но остави незабравими следи — най-трайните, най-ярдни от които е в сърцето на Божин.

Иде славна годишнина — 20 години от Девети септември. С много хубави дела срещне тоя ден многобройната армия на стопанството. С много орден са окичени гърдите на най-добрите. Две златни жълтички греят над Божиното сърце, като символи на доблестта и ратничката гордост на стопанството.

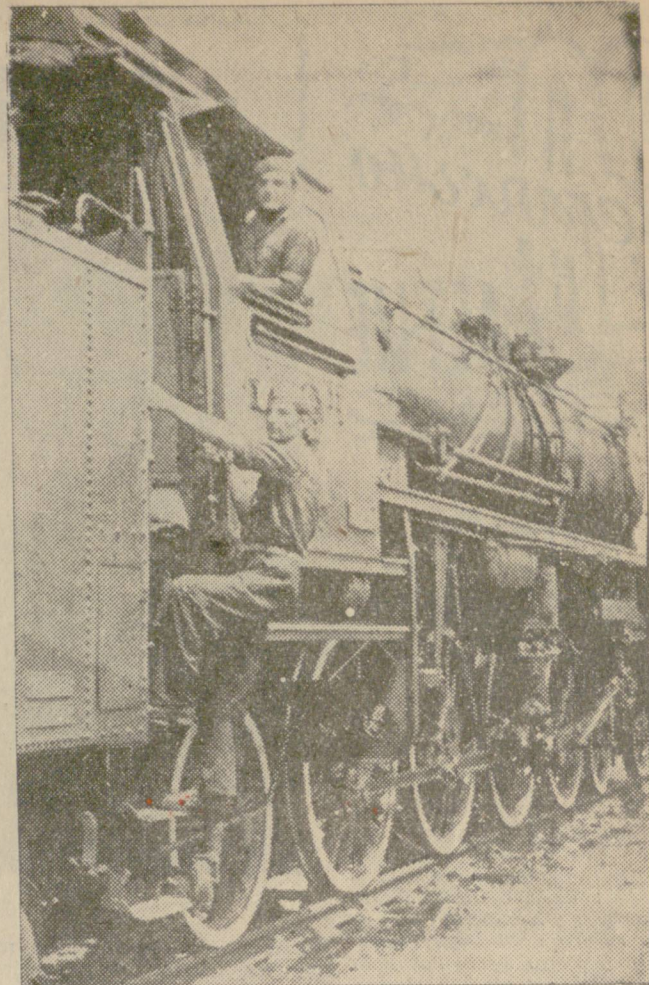
Далеч по-високи добиви се полжават тук сега. Обработките на земята са сведени до градински степен. Свой осакбен дял за това има Божиното зено, което върви само с първите. Откога тук колективите зароботиха на обща сметка! А това обличава, то стои леда на лич-

ВЕЧЕР НА НАРОДНИЯ ПАРТИЗАНИН

На 24 юли в летния кино-театър в село Обединение, в чест на 20-годишнината на социалистическата революция в България, беше проведена „Вечер на народния партизанин“. Доклад за значението и ролята на партизанското движение изнесе средношколецът от средношколската бригада в селото Руса Косев Иванов.

На тържеството присъстваха бивши партизани от Горнооряховския отряд — другарите Георги Горанов, Петрана Качамакова, Тодор Ст. Тодоров. Те разказаха незабравими спомени от своя героичен живот.

След това средношколецът от бригадата „Н. И. Вапцаров“ изнесе подготвена литературно-музикална програма.

Младешката бригада на локомотив № 03—04 при жп депо Горна Оряховица, с ръководител стражи-локомотивни машинист Цани Ст. Додуров е една от най-добрите бригади в депо. Само за второто тримесечие тя е направила икономия на гориво 30 тона въглища и 150 кг смазочни материали. От началото на годината досега тя е извозила всички свои алакове по график. Тези успехи са плод на задружния труд и взаимопомощта между членовете на колектива.

ПРЕД ДЕНЯ НА ЖЕЛЕЗНИЧАРЯ

Малобройният, но трудолюбив и сплотен железничарски колектив на гара Самоводене поддържа добра производствена дружба с работниците от ДП „Каменни карieri“ и това му помага. В чест на 20-годишнината на социалистическата революция тук всички си изпълняват и преизпълняват производствените планове и

обещания. Двете тримесечия бяха истинска заплата. Въпреки трудностите, с рочно бяха изпълнени всички основни показатели.

Планът за първия месец от третото тримесечие вече е изпълнен. Колективът на гарата продължава да работи с неотслабнали темпове.

Илия Пашов

Тревожно, а няма тревога

През тази година стопанството в с. Ресен има близо 5000 декара захарно цвекло. Оттук се предвижда да се получат най-малко 15 000 тона кореноплоди. Добрата подготовка на площите, навременната сента и прореждането, както и извършените обработки, осигуриха правилно развитие на растенията и още от сега може да се каже, че плановият добив ще бъде осигурен.

От моята бригада ще се получи по четири тона средно от декара, а от блока в „Долното ливаде“ по пет, — не без основание декларира бригадирът на трета тракторно-по-

левъдна бригада Богдан Табаков.

По-високи добиви от захарното цвекло на отделни блокове очакват и другите бригади. Първата поливка приключи и започва втората. Тази година ресенци залагат опит и за отглеждането на 240 декара цвекло втора култура, от което ще водят борба да получат през ноември до 2 тона от декара. Трета бригада вече полива с държавна инсталация засетите 30 декара.

Това е все хубаво. Но друго нещо тревожи. Наближава цвеклопреработвателната кампания, а тук още няма план за организацията, която ще се създаде: от кои блокове ще започне ваденето, какво и как ще се извърши и т. н. Отговорите на бригадирите, механици, агрономи и други бяха най-различни.

С нищо ново няма да зарадват кооператорите техническите органи. Най-често се казваше, че се очакват два цвеклокомбайна, че има цвеклопомпичина. Но защо никой не е помислил за начина на обрязване кореноплодите след изваждането им, за облекчаване труда и главно за увеличаване производителността при товаренето на блоковете? Имаше достатъчно самоходни шасита с кран-товарачи. Може да ги използваме, — казваха не един и двама. „Можел“, да, и миналата година също можеше, но на колко площи се използваша? Нали за това трябва да се създаде организация, да се пресметне, да се изясни на хората, които ще работят, да се

уплътни времето на машините, а не да чакат и да се губят. Трябва да се знае вече какви и колко превозни средства ще се използват. Това се налага още повече и от обстоятелството, че тази кампания съпада по време с редица други важни селскостопански задачи — прибиране на зеленчуци, грозде, силижирание.

За много неща би могло да се помисли в ТКЗС с. Ресен. На някои от блоковете със захарно цвекло, които са в близост до електрическа мрежа за задвижване на обривачките, ако все пак се направят, биха могли да се използват електромотори. Като се премахне и товаренето с вили и се осигури транспорт, цвеклото няма като през миналата година да съхне на блоковете със седмичи.

Сега засега в Ресен всичко е „спокойно“. Като че ли не иде голяма задача, а най-обикновена работа, която как да е ще се отхвърли. А за ваденето на цвеклото само от една бригада на блок се струват по 70—80 кооператори, умножено по 9, това вече е далеч повече и е наложително да се направят повече. Малко е късно, но все пак може да се помисли и „измисли“ нещо. В Ресенското стопанство неведнъж са показвали, че имат сили и могат да изпълняват задачите не как да е. Това трябва да стане и сега. Налага се още повече и от друго, че на гара Ресен ще бъдат заети не малко кооператори.

Ил. ПЕТРОВ

Повече и по-качествена захар

Как да се произведе повече захар над предвиденото в държавния план? С този въпрос в петък, 24 юли, се занимава стопанският актив на Обединеното предприятие „Българска захар“ — Г. Оряховица. Главният директор на предприятието Никола Йорданов изнесе доклад, в който разгледа дейността на предприятието през първото полугодие. В него той анализира резултатите от прилагането на новата система на планиране. Докладчикът обърна особено внимание на подготовката на предприятието за захародобивната кампания.

По поставените въпроси взеха отношение директори, главни инженери представители от всички захарни заводи в страната.

Председателят на Комитета на хранителната промишленост Атанас Димитров подчерта, че сега нашата захародобивна промишленост, обединена в новото предприятие, е длъжна да произведе повече захар не само за вътрешния, но и за външния па-

зар. „Стремещът сега трябва да бъде, — каза др. Димитров, — не да се преработи повече цвекло, а да се добия повече захар. Необходимо е предприятието на село да покаже ефективността на новата система на планиране.“ Различните захарни заводи в страната трябва да работят системно за подобряване качеството на захарта и захарните изделия за по-пълно използване на отпадъчните материали. „Вашата цел, — подчерта др. Димитров, — е да произведете повече продукция за широко потребление и да осигурите повече нагрупвания за народното стопанство. Рентабилността сега става показател, по който ще се мери ефективността на всяка дейност, на всеки вид производство.“

Участниците в съвещанието приеха договор за съвръщане и взаимопомощ между колективите на захарните заводи.

От името на многобройния колектив на „Българска захар“ бе изпратена телеграма до Централния комитет на Партията.

„Браво свободни хора!“

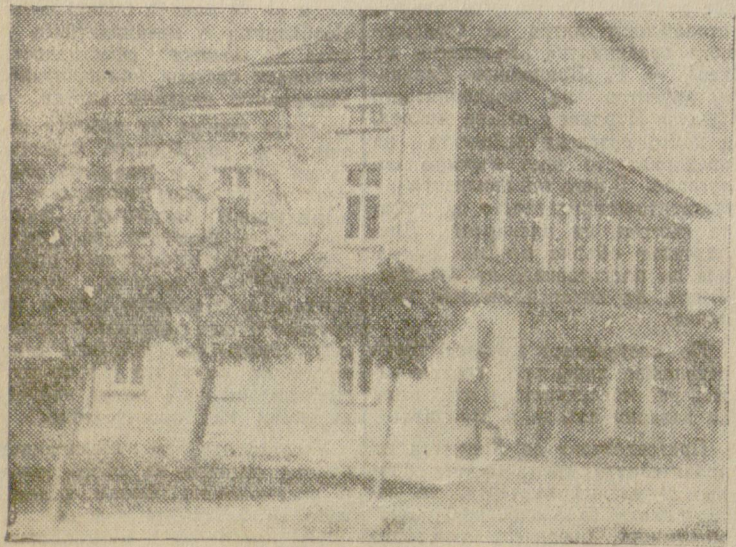
ТОПЛА ЛЯТНА НОЩ се спуска над Павел. Една след друга гаснат светлините. Секушени сред отрупани овошки и ухаещи градини, къщите застават сладък сън. Спокойна, упойваща тишина е легнала в училищния двор. Само лекото потрепване на листата на дърветата и високо издигнатият пилон за бригадирското знаме напомнят за едно мощно „ура“ и шумно, весело струпане на младежите към просторните стаи с белите, примамливи легла. Бригадирското лято е започнало — лято на умора и спокоен сън. Луната сякаш се е покачила на най-високия клон на тополата и оттам струи нежна светлина, която гали русите къдри на заспалата девойка, прозира през дългите мисли на уморения момък и тихо напелва далечни спомени, героични легенди.

ПАК Е БИЛО ЛЯТО. Житата пак са зрели, но не дъх на хлад се носел над полетата. Хората са дишали багрен дим и мирис на топла кръв и достигал до всяка къща. Облужавали се стени на класните стаи с ален пръски, тъмни локви са оставали по подметите, където доскоро са тичали неуморни детски крака. И нито стон, нито предателска дуна „Стига! Ще кажа!“ Трийсет и пет смели борби бяха сяд и присяда напояха с кръвта си земята край село Павел. Четиринайсет верни синове и дъщери загуби бедното и отрулено, ограбено от чифликчи и лихвари село. Обезумелите кръвопийци изстребяха цели семейства. Изведнаж опустя къщата на дядо Петко Грозанов. Не видя покойните, горди погледи пред

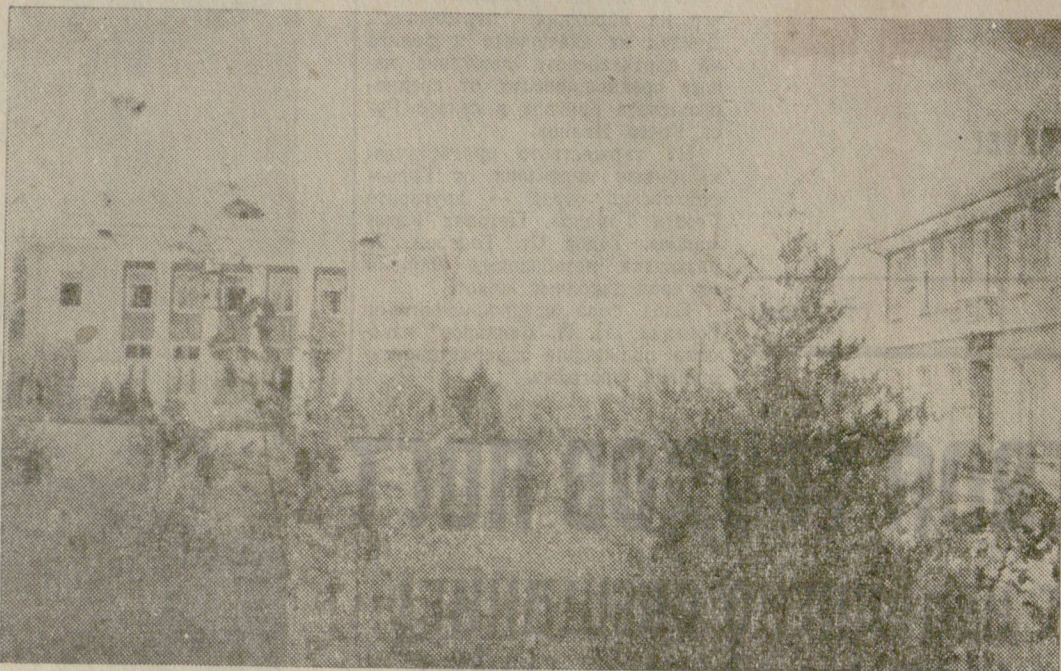
РАЗМИСЛИ ЗА ПРЕДИ И СЕГА

ТАКИВА ЛИ БЯХА преди двайсет години Горна и Долна Липница? В гори тилейски са отишли мъкната, схлупените коптори. Малко, съвсем малко са останали белези на старото — някоя още неподновена къща и толикова. Същото е и малкото дере Елия, което доцъпраща през лятото. Край него по цели нощи са светили фенери и какви кавги са се вдигали кой първи до отведе вадата в бахтата си. И сега напече ли се земята през юли, в него пак не можеш да наморшиш крак, но за напояването на селскостопанските култури тук в безводните Липници вече 27 000 декара земя не жадува.

Едно до друго, като два брата, от две години Долна и Горна Липница си подадоха ръце, обединиха сили за бърз стопански и културен възход. Сега ги делят, ако така може да се каже, само лозята и прасковените насаждения, които са между тях. Две години само откак са обединени, а плодотворно в радужното вече се виждат. В Горна Липница нямаха слава, а през миналото лято първенецът завоюва и оттам. То получи близо два пъти от предвиденото по плана и увеличи активно на стопанството. За завоюване второто място в страната и пре-

ОБЩИНА СТРАХИЛОВО

Изглед от площада в с. Страхилово

дулото на картчичните на тримата си синове — орли баба Мария Рускова, защото сама изгоря в страшния пламък. По черни се къщата на основателя на партийната организация Иван Недков. Потъна селото в тъмната нощ на скръбта. Непожъ-

нати останаха узрелите жита, ронеха зърна като съдзи наведените сълзочогледни. Лятото на 1944 година си отиваше. Лекарница се разпръскваше тъмнината, защото зарево то на новия ден хвърляше светли струни над Дунава.

Луната се е виевала високо и е избягала от прозорците на бригадирите. Нека нищо не тревожи техния сън! Сега светлината е посребрила големия паметник, издигнат в сечестия двор на училището — да напомня на най-младите за онези тъй обикновени и скъпи хора, които направиха епохата величавата и героична. Гранитната човешка фигура се взира в далечината и сякаш по безмълвните студени устни затрептява усмивка — топла и радостна: „Раздъбави се нацията край! Пред очите ми се преобрази, така както мечтахме някога. Браво, свободни хора!“

Нагоре и все нагоре

ЕХ, НЕ ВСИЧКО СТАНА изведнаж. Имаше лутане, грешки, имаше неутихнали пътеки. Но имаше и големи дела към още по-голяма цел. Трябваше да се сложи край на бедността, която правеше човека нищожество. Стига селските чорбаджии са трупапи пари от потта на хората, стига са грабили златъта от устата на бедните изтощени от

глад деца! Кооперативно обрботване на земята — такъв бе пътът, посочен от Партията. Десет-петнадесет десетини дадохме живот на една мечта. С 500 — 600 декара земя създадохме кооперативно стопанство.

В коридора на новия кооперативен дом в Страхилово е поставена голяма цветна диграма за движението на труда и възнаграждението на

трудоспособен кооператор от изграждането на двете отделни стопанства в Павел и Страхилово през 1948 година до 1963 година в условията на големия единен кооператив. Колко ясно тук е показан пътът, по който са минали кооператорите за 15 години! Линията на диаграмата е криволинейна. Тя показва трудностите при създаване то, бързото нарастване на кооператива по време на масовизацията, неопитността при уедрияването, но винаги тя сочи нагоре и все нагоре. 89 стотинки на трудовен и 117 лева годишно възнаграждение на кооператор — ето резултатът от първата стопанска година. 2,38 лева на трудовен и 1062 лева на кооператор — това е завоюването през 1963 година! Близо 10 пъти увеличение на доходите на работоспособен труженник! Кой може да оспорва големия възход, да отрече забързаните темпи на социалистическо преобразование на селското стопанство?

Вървим из широката кър-Стопаните на големия имане искат да покажат всичко, което са отгледали трудолюбивите им ръце. Както никде другаде

ОБЩИНА ДОЛНА ЛИПНИЦА

ходното червено знаме на Министърството на селскостопанското производство имат дял и едните, и другите. По равно е гордостта им.

Не лесно стана обединението. Всеки телеше чертата към себе си. Смятаха, че ще загубят своето, че ще изчезне „цветът“ на селото. Разбира се, това не стана. То се виджа. Е, още има неадекватни неща. Та лесно ли се маха ръжда! Но с всеки ден тя става все по-малка и дори се губи, както се губи и разликата между двете села.

Разликата! Ако трябва да говорим за нея, нека не я търсим другаде, а в красотата, в двайсетгодишната красота, която расна поотделно и сега, събрана в едно, е най-хубавият букет на Липниците. Идете, в което и да е от двете села, и ще я видите в обновлението, в подмладяването.

Някога, казва историята, че сме имали златен век. Не някога, златният век е сега, когато расте благосъстоянието на народа, когато селата диншат с пълни гърди и се устройват като истински пристани на красотата.

И в едното и в другото село на пръсти се броят старите къщи. В домовете на хората влезе градската уредба. Тя е една страна на надпреварата, на съревнованието за културен живот. Всеки гледа да вдигне по-хубав дом, да го уреди по-добре, да му е по-удобно. От хубави, по-хубави са и общест-

вените постройки — здравните и търговските домове в едното и другото село. Магазините — като аптеки. И паркове вече има тук, на които да се ненагледат. Чуден е домът на ТКЗС в Горна Липница, а като читалищната им сграда няма друга в района. Ще изостане ли Долна Липница? Не! На площада тук вече расте дом на ТКЗС, който е стигнал до втория етаж.

ВЯРАТА

НЕРАДОСТНОТО МИНАЛО за какво ли може да говори и тук? Грехът и мъка, и един растящ протест е клоночил години. Това е другата красота на Липниците, трудещите се на които не преклониха глави през годините на буржоазната задуха. Тук, в Долна Липница, е имало районен комитет на Партията, който е направил немалко за поддържане на будния дух, свободолюбие и вярата за пълната победа над тъмните сили на реакцията. Тук пристави и полиция са стреляли „на месо“, хора са падали и, като през кърваволиниите времена синове на народа са водени на възрастни. Но „не се гаси туй, що не гасне“. Много бяха ятаци и помагачите в голямата борба, немалко преминаха през концлагерите на фашизма Демир Хисар, Еникьой.

За будния дух тук добре говори и фантът, че профашистки оратори са принуждавани да се спасяват през прозорците на читалището. Един избор ли е спечелен? За това неведник е писал и партийният орган. Годините 1928, 1930, 1932 са все победни години на Партията, сплотила и повела след себе си почти цялата народна маса. Това е чест, която е извоювана с упорит труд, с широка масова работа сред трудещите се, които винаги дават къде да бъде спасението, на които беше доделено от съветовията, грабението, ордена. Тук явява растеж, разгорещ, намочен в цяло българско, ти стои мълча и изтръгва победния вик на Девети: „Смърт на фашизма! Свобода на народа!“

Когато човекът е човек

ЦАНИ ЛАМБЕВ от Долна Липница преди 9 Септември 1944 година е живял в прегардено сайванче. Но отидете ли му на гости сега, няма да повярвате, че това е било. В колиба е живял Мати Прокопиев, а сега има образцов дом. Никола Митков дълго още няма да събори старата „вещица“ в двора си — своего рода музей си има той.

Много са примерите, като тези, и в Горна Липница. И тук надпреварата за по-хубав дом е в пълна сила.

Къщи вдигнаха нашите хора, да им се невагледат. Няма двор без градина. Все повече стават телевизорите и скъпата покълнина в домакинствата, — споделят горнолипничани.

Средно по 20—25 къщи годишно вдигаха нашите хора, надпреваряха се — говорят ръководителите на Долна Липница.

Хубава надпревара! И тя не е само тук, а е обхванала всички клонове на стопанския и обществения живот във всяко от двете села. За това говори и ръстът на валовата продукция на ТКЗС. Докато само през 1962 година тя е била

Трудно може да се определи къде разликата по-нататкава.

Уж заглавието беше „Размисли за преди и сега“, а все в сегашно време говорим. Естествено. Нека миналото остане само в спомените на по-старите. Младите и без това няма къде да го видят. Не им и трябва. То е умряло безвъзвратно. Нена все по-пълно маха с крила новото, нека стопля сърцата, нека пълни очите с радост! ...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Повече от годишния план

В чест на Деня на свободата и в резултат на добрата организаторска работа. Окръжната строителна организация — В. Търново само за шест месеца изпълни годишния си план за рационализациите.

При план през годината да построят 60 нови рационализаторски предложения, 26 от които да се внедрят с 55 000 лева годишен икономически ефект, постряха 61 предложения, от които са одобрени 34 със 69 883 лева годишен икономически ефект. 24 от тях са вече внедрени в производството, две се намират в допълнителна разработка, а останалите 8 са готови за внедряване.

В чест на светлата 20-годишнина усилията на строителните колективи през второто полугодие са насочени към постигане на още по-добри резултати.

Димитър Косев

В борбата за технически прогрес

В Машиностроителния завод "Червена звезда" край гара Дебелец се извършва реконструкция на ленточния цех. Внедряването на цял ред машини и съоръжения ще позволи да се механизира подаването, дозирането и смесването на компонентите за форми и сърца, необходими при лепенето на стомана и чугун. Конструират се и се монтират нови машини и съоръжения: самоподавател, смесителен барабан, елеватор за подаване на сух пясък и хума, бункер, лента за доставяне на материалите по работни места и др. До края на август ще се завърши цялостното монтиране на технологичната линия, която ще позволи производствения процес да се осъществява по поточния метод.

Механизацията ще облекчи труда на работниците. Ръчният труд при подаването и смесването на материалите ще се премахне. В същото време ще се подобри качеството на чугуните и стоманените отливки.

Реконструкцията се осъществява под ръководството на инженерите Фъртуски, Ботев, Стоянов и други специалисти. Мероприятията по механизацията не трудоемките процеси в ленточния цех са принос на заводския колектив в борбата за технически прогрес.

Хр. Демирчев

И от подкултурите добър плод

В местността „Узуната воденица“ — Д. Оряховица е 80-денаровата сливова градина на стопанството. Като подкултура тук полевната бригада на Стати Корчев засякорнишони. Грижите за корнишоните се поеха от старческото зveno на Марин Банков. Растенията се развиваха добре, но дойде засушаването. Ще се остави ли труда така на произвола? Не! С поливането се заеха Кумбев, Стоянов, Ив. Величкови. Още от първите дни пролича — и цялът се натрупа, и плод се навърза.

Трети път вече берат плодове от подкултурата. Досега са предадени над 2 тона корнишони за преработка в Държавния консервен комбинат „П. Цивков“ — Г. Оряховица и на Окръжното търговско предприятие.

Ив. Тодоров

Сред носителите на паспорта

Сред най-добрите които ще носят достойно Паспорта на трудова слава в Държавно авто-мобилно предприятие — Г. Оряховица е пета комсомолска бригада, с ръководител Никола Давидов. Младешките обслужват пътнически автотранспорт при средно изпълнение на производствения си план 142 на сто.

Ив. Рачева

За да не се разпознава баллираната слава из блоковете, механизаторите от с. Стрелци са направили платформа, която е прикачена към балировачката за събиране на балите.

— Какво ще разказвате за мене? Аз съм още млада в този бран. Работя тук едва от осем месеца, още се уча. Да не би да сте сбъркали?

— Не, — усмихна се и вадя листчето с написаните данни. — Неша Друмева, от магазин № 26 на ГТП „Нармаг“.

— Имал колежки, които изпълняват много по-добре плана си. При тях идете... Така стана запознването ми с Неша Друмева. Да си призна малко се пообърках, въпреки че към нея ме насочиха направо от управлението на „Нармаг“. Дори този ден дирекционният съвет беше взел решение за удостоверяване на магазинската със званието „Най-добър в професията“. Тя още не знаеше това. Аз й занесох приятната новина.

Неша Друмева редовно изпълнява месечните си планове, а плана за второто тримесечие тя е осъществила

НАШИЯТ РЕПОРТАЖ

ДВА НЕМИРНИ ВРАБЦА запърхат крилата в прага на черния път. После скачат в близката локна и изпират перушината си. Безгрешници! Те не се плашат от суната. Все ще намерят да кланат нещо гук и там...

Черна прилична на бърбар кола, нарушава спокойствието на врабците и те подплашени излитат. Загряжен, умислен мъж слиза. Задната вратичка също хловча. Двама души, едри и силни, застанат рамо до рамо и тръгват край блока.

— Изглежда само тук, в края на блока не е полето още, Розин. — говори бързо секретарят на партийния комитет Никола Стоянов на муревия мъж до него.

— Ще видим — отвръща другият.

По едно време се събиват, навиват крачоли и наизведи. — Надолу е полето. Гледай, Кольо. Като моми са се усмихнали — сочи оживен председателят на ТКЗС — Върбовка към изправената

ПЪРВИЯТ УДАР

тъмнозелена стена от царевича.

Полетят чернозем полетпа по краката. Двамата вървят по блоковия канал.

— Ето, тук поливачите са поставили полетни кутии. Трябва да се наблизим.

От царевичката излиза възрастен мъж. В една си ръка държи джобно ножче, а в другата — хляб, сирене и домати.

— Добре сте ми дошли, момчета. Аз малко късно се сетих да закусям. Работата ме увлече и ми щукна из ума, че трябва да хвана.

— Бай Йосифе, я поседни, пак ни разкажи как върви поливането.

— Хубаво е набразден блокът и водата е достатъчно. Пък и техниката помага.

— Ако не беше ти, бай Йосифе, микалата година да започнеше работата с разпределяните кутии и тръбопровода, не знам на ково щях да възложя, — прекъсва го Разин, председателят.

— Абе то и другите могат вече. По-нататък ще срещнете Григор Русев, Серифим Атанасов и Атанас Динев, все поливачи, все от комплексната бригада. Брей, окото ми не може да повярва, че всичко в местността „Вряста“ е обра-

ботено само с машини! А пък с тези кутии по 40-50 и по 60 декара поливаме. Кога по-рано е било туй чудо — един човек сам по толкова да маже! До зряк слагаме край и на този блок.

— От утре започваме втора поливка. Значи, дотечера свършваме поливането на царевичката за зърно, а тя е 6000 декара, захарното цвекло е полето преди няколко дни. И то не е малко — 2406 декара, и ливадите поляхме, и фуражното цвекло е към 1300 декара, — разправя Розин.

— Минете долу край цвеклото. Душата ви ще се напълни — казва бай Йосиф и сладко преглъща зълка.

— Обезателно! И до Димча ще отидем.

ПОЛЯТОТО ЦВЕКЛО е бихало, рзоба сърцето. Никола Стоянов измъкна една глава.

— Че го още сега тежи повече от килограм! Като свинска глава се лъсна бе, Розин.

— Да процувам тази година на павличкици, — отвръща Розин. — По добив на цвекло ще си бием, а и от царевичката по 600 килограма от декара ще изкараме.

И пак потеглят...

В „КРУП ДЕРЕ“, край село Димча, е засята царевичка за зърно върху площи от изкоренени лозя и храсти. Засяха я месец по-късно от другата.

— Не вярвах, че ще стане нещо от нея, — разправя Емануил Прокопов на председателя и на секретаря.

А тя навързала вече по две, по три мамулчета.

Той се навежда и спира едно от разклоненията на тръбопровода.

— Блокът е малко наклонен, та водата не бива да тече силно. Ще го издере. От началото на юли поливат другарите, аз съм от седем дни, но зная вече всички тънкости на поливането.

И отново на път. Председателят Розин на ум прегръща 64 тръбопровода, 42 разпределятелни кутии, прави сметка на поливните сифони и водата от каналите и загрижено казва на секретаря:

— Първият удар беше добър. Има резултати. От утре трябва да започнем втория.

К. ДУШКОВА

Производствените сортови опити с пшеница

ПРОИЗВОДСТВЕНИТЕ сортови опити са лесни за извършване. С тях се цели да се установят най-продуктивните сортове които съчетават в себе си комплекс от ценни качества и отговарят на съвременните изисквания на агротехниката. В масовата практика те са едни от най-разпространените опити, с голяма практическа стойност. Извлечените поуки от тях могат да се внедрят веднага, тъй като това не зависи от материално-техническата база на стопанството. За тази цел са необходими само семена от новите перспективни сортове, каквито може лесно и бързо да си произведе всяко ТКЗС и ДЗС.

Но, за да се направи правилна преценка и безпогрешен избор на сортовете, трябва да се спазват стриктно някои методически изисквания.

Преди всичко опитът трябва да се залага при напълно производствена обстановка. А това ще рече, блокът, който ще се използва за тази цел, да бъде представител на цялото стопанство по терен, предшественик, почвен тип, почвено плодородие, обработка, торене, при каквито условия ще се отглежда новият сорт след неговото масовизиране в стопанството. Сортовете, които ще се сравняват в опита, трябва да се засеят в един общ блок, при съвършено еднакви грижи, за да се знае, че разликата в добивите между тях се дължи само на сорта, а не на почвени и агротехнически причини.

В сортоизпитването трябва да се включат малък брой сортове — максимум 3-4. Точен производствен опит мъчно се извършва с много сортове, защото при такава обстановка отделни сортове попадат при неизравнено почвено плодородие и опитът се усложнява.

зультата. А точен резултат е само този, когато добивът от отделните повторения на един и същ сорт е сходен и близък. При обратния случай резултатът се счита за неверен и несигурен. От такъв опит се правят погрешни изводи. Повторение е това, когато всеки застъпник в опита сорт се разположи най-малко на три еднакви големи парцели върху опитната площ. При прецизните опити (извеждани в научно-исследователските учреждения) числото на повторенията са от три до шест. Но при производствените сортови опити, които се разполагат върху големи парцели (от 20 до 50 дк), три повторения са напълно достатъчни.

Опит без контрол не съществува. Ако искаме да установим безпогрешно превъзходството по добив на един сорт пред друг, следва да ги заседем със съответни повторения на един и същ блок, един до друг, при напълно сравними условия. Единият от тях — сортът на стопанството — да служи за контрол (база за сравнение). Само такава сравнение между два сорта е правилно.

За пълноценна оценка на сортовете много важна предпоставка е да се осигурят добри условия за развитието на растенията. Обработката следва да бъде качествена, сеитбата — също, торенето — обичайното за стопанството, като посевният срок и прибирането на опита да бъдат навремени. В запе-

марен формален опит, заложен от немарливи хора, се провалят и най-добрите сортове и се представят пред кооператорите в препратна светлина. Затова много по-добре е да не се залага никакъв опит, отколкото да се правят грешни изводи.

Производствените сортови опити са свързани с редовни наблюдения през вегетационния период. Чрез наблюденията се установяват различията в поведението на сортовете към неблагоприятните зимни условия, към пролетните засушавания, към кишите и болестите. При сравнението на крайния резултат от опита трябва да се знае, на кои качества на сорта се дължи високият добив или кои слаби качества на дадения сорт са провалили добива. Затова без наблюдения правилното тълкуване на данните от опита е немислимо.

Производствената проверка на новите сортове трябва да продължава поне три години. Едногодишните резултати могат да подвеждат, защото добивите се влияят от метеорологичните условия и болестите, а тези явления са силно колебливи по години. Освен това в сухи и неблагоприятни години изпъкват един сортове (по-невисоките), а при влажните години и години с много болести и неприятели — други сортове.

В това се изразяват минималните методични и научни изисквания за опитно-производствените проверки с новите сортове пшеници. Нашите досегашни грешки и несполучки се дължат в извършването на избора, в липсата на предварително изведен опит на местна почва и във вземането на отношение към сортовете на основание на едногодишното им изпитване.

Разбира се, не всяко ТКЗС може и трябва да залага опити. Напълно възможно, наложително и полезно е, обаче, във всеки окръг да се определят 4-5 опитни участъци към най-успешните стопанства, в които опитите да се извършват от подготвен по опитното дело агроном. Участъците следва да се избират в обособени терени, почвени и микроклиматични условия на даден окръг, а останалите стопанства с аналогични условия да използват данните от тези опитно-производствени проверки на новостите. Такава организация може да създаде всяко Управление на селскостопанското производство. И само когато се зарежат занаятчийски, могат да се избегнат и преодолеят всички допускани досега грешки в избора и съчетанието на пшеничните сортове по райони и стопанства.

Т. ШАРКОВ
ст. научен сътрудник при Института по пшеницата и слънчогледа край Генерал Тошево

ВЕСТНИКЪТ ПОМАГА

В прегледа „Повече за новостите в животновъдството“, поместен в бр. 76 от 24 юни т. г. беше ири-тировският зов — Дюлюница за недостатъчно популяризиране и обобщаване опита на първенците, за това че недостатъчно внимание отделат към материалите, разказващи за отношенията на партийните и стопанските ръководства по изпълнението на тази важна задача. В отговор на това Общинският партийен комитет ни съобщава, че критиката е справедлива. За подобряване на работата комитетът съвместно с редколлегията на вестника, е обсъдил мероприятията за още по-пълно и задълбочено отразяване в страниците на вестника възросите, свързани с прилагане на новото в животновъдството.

ХИГИЕНАТА И КАЧЕСТВОТО

Състоянието на качеството на продукцията и хигиената в някои предприятия на Полски Тръмбеш наскоро бе обсъждано от комисията по промишлеността към Общинския партийен комитет. Констатира се, например, че в цеха на ДСП „Млекопреработване“ качеството на продукцията е добро. Стриктно се спазва технологическият процес във всички производствени отделения. Обезпечено е добро съхранение на млечните продукти. Сложени са в ред всички хладилни инсталации. Не малко е постигнато по отношение на хигиената. Осигурено е постоянно измиване на всички производствени помещения, на съоръженията и съдовите за работа, пловете и работните машини. Работните места тук се поддържат добре.

Значително са подобрени качеството и хигиената в керамичната фабрика „Странджа“. Планът за качеството се изпълнява.

С голяма грижа и внимание по отношение на качеството на продукцията и хигиената се отнася и ръководството на консервативната фабрика „Мизия“. Тук се вижда стремежът за непрестанно повишаване качеството на произвежданите плодови и зеленчукови консерви, компоти и др. Не напразно една голяма част от продукцията на това предприятие се изнася. Санитарно-хигиенните изисквания в това предприятие се спазват във всички цехове и работни участъци.

Колективът на хранително-вкусовия комбинат към кооперация „Труд“ също полага усилия за повишаване качеството на издълбата.

Въпреки това, обаче, в тези предприятия има да се прави не малко по отношение на хигиената и качеството. Така, например, за да се поддържа хигиената в млекопреработвателното предприятие на нужното ниво е необходимо изобилие от вода. Сега се затруднява поддържането на образцова чистота по горните етажи и помещения на мандрата.

Този въпрос може да бъде решен с построяването в близост до предприятието на резервоар, който би осигурил качването на вода до по-горните етажи по всяко време. Също така за поддържане на образцова чистота в това предприятие е необходима още една чистачка.

Малката складова площ за съхранение на готовата продукция също дава отклонение за качеството. Ръководството на предприятието често е принудено да търси складове из селището, които са неподходящи за съхранение на сирене и други млечни произведения. За качеството на продукцията от значение е и състоянието на постъпващата суровина. Така, например не са редки случаите, когато от с. Орловец докарват оводнено мляко, а от с. Раданово — с напреднала киселинност.

В хранителния комбинат ще трябва да се обърне внимание за повишаване качеството на лимоната и баничките. Така приготвяната тук лимонада е слаба, или неравномерно, газирана и с не много добри вкусови качества. Баничките са твърди и приготвени със сирене, което има лош вкус. В хранителния комбинат трябва да се проведат редица мероприятия, като, например, почистването на двора от неужитни отпадъчни материали, асфалтирането му, преместване на коношната от района на комбината, облицоване печката в баничарския отдел с фаянсови плочки, боядисване таваните и стени в бозоварната и др.

Общинският партийен комитет чрез изградените от него комисии продължава отблизо да следи работата на предприятията в селището. Полагат се усилия за по-нататъшното повишаване на качеството на продукцията и хигиената на производството.

Димитър ТРИФОНОВ
член на комисията по промишлеността на Общинския начална към Общинския партийен комитет — с. Полски Тръмбеш

ИМА ЗА КАКВО ДА СЕ МИСЛИ

Държавното индустриално предприятие „Домат“ — гара Дюлюница миналата година бе на едно от първите места в консервативната промишленост в страната. Това бе постигнато с високото преизпълнение на плана, с постоянно намаляване себестойността на продукцията, с даване широк път на техническия прогрес.

Външно погледнато и тая година всичко е наред. Планът за техническия прогрес се изпълнява. Добре се работи с рационализаторите. Разгръща се съревнованието. С годишния план на предприятието почти целият колектив е добре запознат. Приети са и много организационно-технически мероприятия. От друга страна предприятието е договорило нужната му суровина с кооперативните стопанства.

До едно са договорите, а друго е изпълнението им от двете договорилици страни. При план 550 са направени 418 тона консерви „Зелен грах“. Какви са причините за това? В някои села, като „Лозен“, което е съставно на Каменското кооперативно стопанство, за граха след сеитбата не са положени никакви грижи. Не е окопан. Площта буренясва и не дава онова, което е нужно.

В кооператива на Дюлюница граховите площи бяха око-

пани. Дадоха обилни плодове. Грешка тук става при беритбата. Суровината не се коси, а търга и носи така на граховорача. Освен че тая работа почна късно, се извърши и стихийно. Понякога машината се затрупа от суровина, друг път бездейства. Калните растения задръстваха роначката и се стигна до чупене. Следният грах на някои площи просто узря и не можа да се оползотворят.

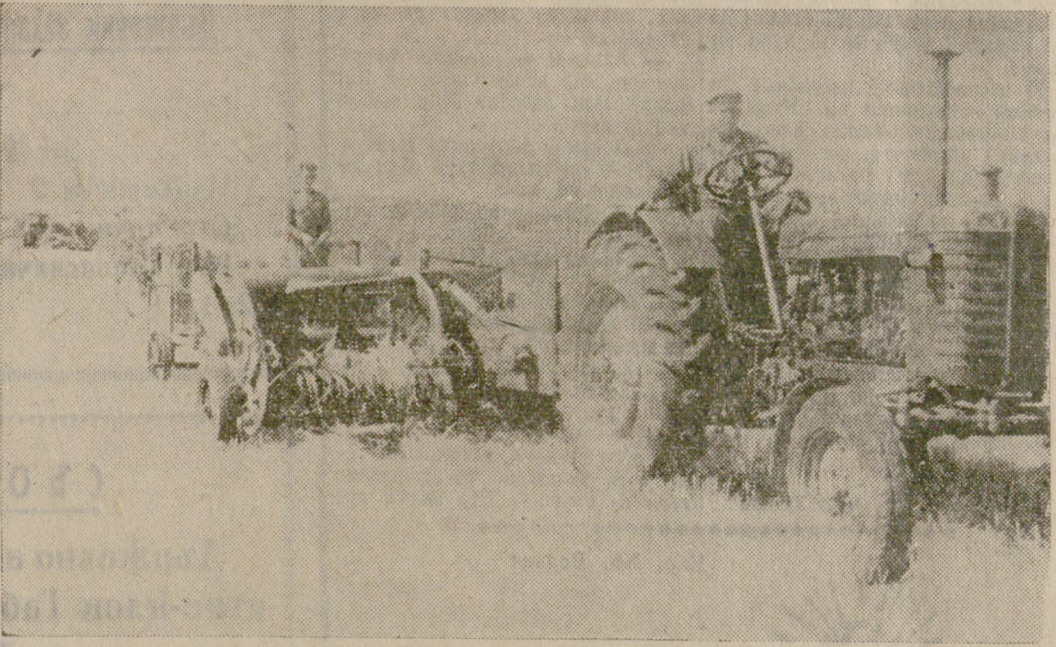
Досега предприятието произвежда висококачествена продукция. Направен е износ за Германската демократична република и Япония и рекламациите. Даже от износа на висококачествена продукция са реализирани допълнителни печалби.

Успехът в качеството трябва да се затвърди. Особено важна в това отношение е работата на закупниците. От тях зависи състоянието на постъпващата суровина. Също така амбалажът, който се получава от ДИП „Елба“ — Елеина трябва да се подобри.

Стоян Ж. КИРОВ
от Обществаната редакция на в. „Борба“ и с Дюлюница

в „БОРБА“

Стр. 3, бр. 90, 26, VII, 1964 г.

Н Е Ш А

116 на сто. В магазини стоите са дребни и евтини — от секретните копчета до чаршифите и юрганските торби. В картонената кутия в чекмеджето влизат стотинка по стотинка, но това не обезкуражава Неша. Нейната главна грижа е да достави от склада на ОТП всичко, което се търси от гражданите. И все пак, ако се случи да няма някоя стока в момента, продавачката най-лобозно уведомява гражданите в кой магазин могат да я намерят. Няма ескадри. Нали в крайната сметка клиентите трябва да бъдат обслужени! А и все предприятия печели, независимо от това в кой магазин става продажбата. И как ще се радва Неша, заедно с всичките си колежки, ако и за второто тримесечие то стане сто промени.

Разговорът ни се прекъсва от постоянно влизащите в магазини клиенти. Неша не си скъпи думите да обяснява, не си скъпи труда. Тя обича хората. И вярва в тях. По рафтовете постоянно има различни стоки за свободен достъп. Но Неша не се страхува да влиза в склада и да оставя за малко клиентите сами в магазин. Спокойна е, че никой няма да вземе без да го заплати.

Осем месеца в този бранни частини не са много. Но времето все пак е достатъчно да извърши човек възможностите си, когато вземе присърце работата. А Неша Друмева има опит. Преди да дойде в този магазин тя е била продавачка в магазина за плодове и зеленчуци до стария пазар. И вече пет години не е приключила нито месец с неопитен план.

Нина ИВАНОВА

рудник 4.39, корректоры и дел.